

РЕШЕНИЕ

№ 29373

гр. София, 22.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 21.07.2026 г. в следния състав:

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **4951** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.16, ал.3 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/ вр. с чл.21а от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Т. М., гражданин на Република С. М., срещу ОТКАЗ от 06.03.2026г. за влизане в страната от контролиращ служител при ГКПП З.-А. С..

По изложените в жалбата съображения се моли същата да бъде уважена. Твърди се на първо място, че не е спазена формата, доколкото няма посочен издател, като е визирана само ГД „Гранична полиция“. На второ място се визира, че липсва правно основание за издаването на акта въпреки, че се сочи чл.21А от ЗЧРБ- същият регламентира само компетентността на органа при включени лица в масива на нежеланите чужденци. Подчертава се, че основанията трябва да бъдат по чл.10, ал.1 и по-конкретно т.14 от ЗЧРБ, която касае лицата включени в масивите. Излага се довода, че не е ясно на какво основание лицата се включват в масивите, доколкото посочените норми препращат една към друга. Не се приема факта, че включването на едно лице в масивите на нежеланите чужденци може да се извърши без заповед. В тази връзка се подчертава, че в оспорения отказ няма данни за предходен акт, видно от който лицето да е включено в масивите. Дори това да е станало въз основа на заповед за наложена ПАМ „Забрана за влизане“ по чл.42з от ЗЧРБ се оспорва наличието ѝ, както и съобщаването ѝ на адресата. Не може да има само забрана за влизане на територията на РБ, а трябва да е за целия ЕС. Като, ако има ПАМ „Забрана за напускане“ –то тя би била по чл.43 от ЗЧРБ. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебното производство жалбата се поддържа от адв.С. от САК. Претендират се

присъждането на адв.възнаграждение по чл.38, ал.2 от ЗА.

Ответната страна страна оспорва жалбата чрез юрк.С.. Представя писмени бележки. Претендира юрк.възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМИРА ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата е в срок от 11.03.2026г. /при присъствен отказ от 06.03.2026г./, от адресат на акта, засегнат неблагоприятно, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По съществото си –оспорването е НЕОСНОВАТЕЛНО.

За да достигне до посочената констатация, съдът съобрази от фактическа страна и правна страна следното:

Отказът е постановен от компетентен орган като в тази връзка не се споделят възраженията на оспорващия. Видно от отказа в същия изрично е посочен органа, който го е постановил – А. С. –контролиращ служител на ГКПП-3.. Следователно постановилото отказа лице е на длъжност „контролиращ служител“ на ГКПП 3. при ГДГП. По указания на състава за наличието на компетентност – са представени писмени доказателства на л.25 и следващите. Видно от Акт за встъпване в длъжност на л.31 на 02.09.2025г. А. С. е преназначен от младши инспектор в младши експерт и командир на ГКПП. Представена е и заповедта №3283з-4839 от 29.8.2025г. на л.33 за това. От ответника е представена на л.24 извадка от дежурствата за процесния отказ. Следователно лицето е компетентно именно в качеството му на граничен полицаи, който съгласно чл.31, ал.1 от Инструкция №8121з-1492 от 04.11.2022г. за реда и организацията за осъществяване на проверки на ГКПП- осъществява граничен контрол и при извършването му при наличието на предпоставките за отказ издава същия по формуляр част „Б“ от приложение V на Регламент 2016/399 във връзка с Кодекса на Съюза за режима на движение на лица през границите.

Не се споделя и твърдението на оспорващия за съществени процесуални нарушения, изразяващи се немотивираност на отказа чрез липса на отразяване на основанието за това. Видно от отказа на л.13 правното основание е чл.21а от ЗЧРБ. Нормата е свързана с включване на лицето в информационния масив на нежеланите чужденци, следствие на което при установяване му на граница на същия се забранява влизането в страната ни. Няма необходимост, съгласно волята на законодателя, да има нарочно издадена заповед – връчена и влязла в сила за включване в масива. За наличието на същата ответникът черпи познание от карта за санкции на л.21 и от АИС. В последната на л.28 е посочено, че на лицето има наложена забрана за влизане в РБ с акт №363794 от 15.01.2026г. на ДАНС като тази информация е въведена на 15.01.2026г. от 17.10.2023г. по писмо от ДАНС от 08.01.2026г.. Същото е представено на л.37. По реда на чл. 192 ГПК по искане на оспорващия – от ДАНС е представена информация с писмо №ПН-1883 от 02.07.2026г. видно от което на лицето -адв.М. няма наложена ПАМ по чл.42з от ЗЧРБ, но същият е включен в списъка за срок от 10 години по предложение на ДАНС. Предложение е на основание чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ.

Видно от посочената норма тя обхваща хипотезата, при която лицето с действията си е поставил или може да постави в опасност международните отношения, сигурността или интересите на българската държава или за когото има данни, че действа против националната сигурност.

Съответно включването е по реда на Инструкция Из-40 от 29.08.2011г.. Видно от

Инструкцията на л.63- съгласно чл.3- включването на чужденец в този масив става след утвърдителна резолюция на конкретни длъжностни лица /министъра, председателя на ДАНС и т.н. и упълномощени от тях лица/ при преценка за наличие на основанията в закона – чл.10, ал.1 от ЗЧРБ (чл.4 от инструкцията). В инструкцията е предвиден ред за снемане на чужденец от масива –а именно по реда на включването т.е от съответния орган. Следователно ответникът в конкретния случай действа при условията на обвързана компетентност и е длъжен да съобрази посочения факт на наличие на лицето в масива. Нито той, нито съдът могат да изследват защо е така вкл. и да осъществяват косвен съдебен контрол на основанията за присъствие на лицето в този списък, още повече, че се касае за акт на ДАНС. С това не е нарушено правото на защита на лицето след като и в самата инструкция има ред за снемане от масива. В този смисъл, че ответникът няма задължението към момента на постановяване на отказа да изследва основанията за включване в масива - е и съдебната практика на ВАС -решение №2492 от 09.03.2026г. по адм.дело №574/26г., че „компетентният административен орган няма нито задължение, нито реална възможност да установява тези обстоятелства за всяко включено в масива лице и за всеки конкретен случайвключването в масива не подлежи на самостоятелен контрол. При издаването на отказа контролиращият служител на ГКПП действа при условията на обвързана компетентност, като в неговите правомощия не е включена преценката за целесъобразност на отказа, след като установи, че лицето, което иска да премине границата на Република България, фигурира в информационния масив по чл. 21а, ал. 1 от ЗЧРБ.“. Също и решение №2875 от 16.03.2026г. по дело №470/26г. на ВАС. В този смисъл и настоящият състав не може да прави преценка за това дали включването в масива се основава на липса на годно основание, тъй като с Инструкцията се ограничават правата на лицата, според оспорвания, което е недопустимо. Единствената проверка, която може да извърши е от гледна точка на позицията на ответника. Дали същият е имал или не правото да откаже влизане в страната. На база на данните в Информационната система, извадка от която е на л.28 –контролиращият служител е установил, че лицето е включено в списъка на нежеланите чужденци с писмо на ДАНС, което е представено вкл. и има потвърждаване на този орган за горепосоченото обстоятелство. На какво основание е включен освен чл.10, ал.1 ЗЧРБ и изразените фактически основания свързани със заплахата за националната сигурност – е факт, който не може да се проверява в настоящето производство. Видно от инструкцията – единствено ДАНС конкретно може да го снесе от информационния масив. Следователно лицето може да иска само от ДАНС снемане и при евентуален отказ да се процедира. Без ДАНС в настоящето производство да е страна – не може по отношение на този орган да се правят установявания относно присъствието на лицето в масива на нежеланите чужденци.

Следователно – отказът е постановен от компетентен орган, процесуално и материално законосъобразен е, в съответствие и с целта на закона, поради което следва да се отхвърли жалбата. На ответника трябва да се присъди исканото юрк.възнаграждение по реда на ЗПП и НЗПП-чл.24 в минимума от 102,26 евро.

ВОДИМ ОТ ГОРЕИЗЛОЖЕНОТО СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Т. М., гражданин на Република С. М., срещу **ОТКАЗ** от 06.03.2026г. за влизане в страната от контролиращ служител при ГКПП З.-А. С.. **ОСЪЖДА** жалбоподателя Т. М. гражданин на Република С. М. –да заплати на ГДГП юрк.възнаграждение от 102,26 евро.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщаването му с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ чрез АССГ. Преписи на страните.
СЪДИЯ: